

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม และนายอำเภอท่าแซะ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราแล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่ การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

ข้อ ๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายถึง การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายถึง การสละการครอบครองหรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายถึง เจ้าของและผู้ครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายถึง คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรร่วมกันได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายถึง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สิ่งปฏิกูล” หมายถึง อุจจาระหรือปัสสาวะและสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกมีกลิ่นเหม็น

“สัตว์” หมายถึง สัตว์ที่ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยตามข้อบัญญัตินี้ และสัตว์ควบคุมพิเศษ

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

(๑) สัตว์สายพันธุ์ที่ดุร้าย รวมถึงสัตว์ลูกผสมสายพันธุ์ที่ดุร้ายด้วย เช่นสุนัขพันธุ์ร็อตไวเลอร์ สุนัขพันธุ์พิทบูลเทอเรีย สุนัขพันธุ์บางแก้ว สุนัขพันธุ์โดเบอร์แมน สุนัขพันธุ์อัลเซเชียน เป็นต้น

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการขู่ขู่

(๔) สัตว์ที่ห้ามมิไว้ในครอบครองตามกฎหมายอื่น

(๕) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลทำห้าม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) ให้ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตตำบลทำห้าม ตามชนิดดังต่อไปนี้

(ก) สุนัข

(ข) แมว

(ค) สุนัข

(ง) โค

(จ) กระบือ

(ฉ) แพะ

(ช) แกะ

(ซ) ไก่

(ฌ) นก

(ญ) เป็ด

(ฎ) ห่าน

(ฏ) ม้า

(ฐ) ลา

(ฑ) ปลาปิ้งยา

(ฒ) ปลาไหลไฟฟ้า

(ณ) ปลาดุกไฟฟ้า

(ด) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า รวมถึงสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้เพาะเลี้ยง

(๒) ให้สถานที่ราชการในเขตตำบลท่าข้าม ได้แก่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงเรียน ศาสนสถาน ที่ดินสาธารณะ ทางสาธารณะ ระบบประปาหมู่บ้านและแหล่งน้ำสาธารณะ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๓) ให้เขตพื้นที่ตลอดบริเวณที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงเรียน ศาสนสถาน ซึ่งมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร และพื้นที่ตลอด บริเวณที่ดินสาธารณะ ทางสาธารณะ ระบบประปาหมู่บ้านและแหล่งน้ำสาธารณะ ซึ่งมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

๓.๑) สุนัข แมว สุกร โค กระบือ แพะ แกะ ม้า และสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเกินกว่า ๑๐ ตัว

๓.๒) ไก่ เป็ด ห่าน หรือทั้งสามประเภทรวมกัน เกินกว่า ๕๐ ตัว

๓.๓) สัตว์ควบคุมพิเศษ

(๔) การเลี้ยงสัตว์ นอกเขตพื้นที่ควบคุมตาม (๒) และ (๓) ต้องมีระยะห่างในระยะที่ ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญต่อชุมชนหรือผู้ที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

กรณีการเลี้ยงสัตว์ในเชิงพาณิชย์ ให้มีระยะห่างจากสถานที่ราชการ ชุมชน ศาสนสถาน ที่ดินสาธารณะ ทางสาธารณะ ระบบประปาหมู่บ้านและแหล่งน้ำสาธารณะ ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ สาธารณสุขตามประเภทของสัตว์นั้นๆ

ข้อ ๘ ความในข้อ ๗ ไม่ใช่บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ซึ่งได้ดำเนินการโดยต่อเนื่องมา ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ดำเนินการได้แต่เพียงเช่นเดิมเท่านั้น

ความในข้อ ๗ (๒) ไม่ใช่บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้ามอนุญาต หรือประกาศกำหนดพื้นที่ ส่วนหนึ่งส่วนใด ให้เลี้ยงโดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์หรือเพื่อการขนย้ายสัตว์

(๔) เพื่อการกุศลหรือจารีตประเพณีโดยได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม หรือเพื่อในพระราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศของทางราชการ

หมวดที่ ๒

การจดทะเบียนสัตว์

ข้อ ๙ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ครอบครองสัตว์ ประเภทสุนัขและแมว เป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่า ๖๐ วันขึ้นไป ยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่องค์การ บริหารส่วนตำบลท่าข้าม หรือสถานที่ใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

การจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ประเภทอื่นให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของกรมปศุสัตว์ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สัตว์ประเภท สุนัข หรือแมวตาย เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้ง การตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบ สัตว์ที่ตาย เพื่อปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

กรณีที่สุนัข หรือแมวพ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่น เป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

หมวดที่ ๓

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๑ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) ต้องนำสัตว์ประเภท สุนัขและแมวที่มีอายุระหว่าง ๒-๔ เดือน ไปฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นครั้งแรกและต้องนำสัตว์ไปฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

(๒) จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและการกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่มั่นคง แข็งแรง สัตว์ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

(๓) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๔) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็น หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๕) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๖) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๗) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ ๑๓ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรคระบาดสัตว์ ถูกสัตว์ซึ่งเป็นโรคกัดหรือทำร้าย หรือมีสัตว์ตายอย่างผิดปกติ เจ้าของสัตว์ มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตว์นั้นกักขังไว้เพื่อ สังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือปศุสัตว์จังหวัดทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรคเจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือปศุสัตว์จังหวัดเพื่อตรวจหาโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๑๔ บุคคลใดให้อาหารสัตว์เป็นประจำหรือครั้งคราวมีหน้าที่สังเกตอาการสัตว์ หากปรากฏกรณีสงสัยว่าสัตว์ดังกล่าว มีอาการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๑๕ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพาะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรค โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๖ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใด มีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๑๗ เมื่อมีประกาศเขตระบาดของโรคระบาดสัตว์หรือประกาศเขตโรคระบาดสัตว์ชั่วคราว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ออกจากบริเวณที่เลี้ยงเดิม และห้ามมิให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า - ออก ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอหรือปศุสัตว์จังหวัดหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๘ ผู้ใดนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยง ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมสัตว์ด้วยอุปกรณ์ที่แข็งแรงพอที่จะหยุดยั้งมิให้สัตว์ทำร้ายผู้อื่นหรือทำความเสียหายแก่สิ่งของสาธารณะหรือของผู้อื่นได้อย่างทันท่วงที

(๒) กรณีที่เป็นสัตว์ควบคุมพิเศษ ต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อื่น เช่น ครอบปาก และสายลากจูงที่แข็งแรง

หมวดที่ ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวดที่ ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือข้อควรปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายเกษม แก้วรักษ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

เห็นชอบ

()

นายอำเภอท่าแซะ